
kavikaNThAbharaNam by Shrikrishnakavi

——
कविप्रदाभरानम्

——
Document Information

Text title : kavikaNThAbharaNam by Krishnakavi

File name : kavikaNThAbharaNam.itx

Category : misc

Location : doc_z_misc_misc

Author : Krishnakavi

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description/comments : from Malayamaruta 3 page 86-88

Latest update : August 18, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 30, 2023

sanskritdocuments.org

कविकण्ठाभरणम्

वल्मीकजन्मनि मुनौ कृतसन्निधा (ना)
जिह्वाङ्गुलात् समवतीर्य पुरा विधातुः ।
अग्रासनं कविषु या विततार तस्मै
सा भारती विजयतां सुचिरं धरण्याम् ॥ १ ॥

नो काविदासपदवीमनुधावतीयं
वाणी भमेति कवितां न परित्यजामि ।
नासौ पुरन्दरपुरीगाणिकोपमेति
को वा जडाति दयितां परिणीय लोके ॥ २ ॥

कर्णामृतत्वमुपयाति निशम्यमाना
वाणीव या भृगुदृशामनुभूयमाना ।
तृष्णां य वर्धयति वङ्गसुधेव तासां
तामामव(न)न्ति कवितां रसिकावतंसाः ॥ ३ ॥

काठिन्यजन्मसदनं न सदा शिलेव
तूस्थ राशिरिव नापि सुभेन भेदा ।
अन्तर्निगुम्भितरसा कठिनापि मृद्धी
या कामिनीस्तनतटीव छि सैव वाणी ॥ ४ ॥

कान्ता यथा लृट्यडारिणामेव कान्तं
वाणी स्वयं कवयितारमसौ वृणीते ।
कृष्टा बलाद्यदि भवेन्न कदापि तेन
भुङ्क्तेऽपिलानपि यथारसमात्मभोगान् ॥ ५ ॥

दुःभानि यामतमबन्धुवियोगजानि
वाक्यैः सुधारसमयैः परिमार्ष्टि कान्ता ।
तस्या वियोगजनितानि (य) दुःसडानि
दूरीकरोतु नितरां कवितावधूटी ॥ ६ ॥

मन्दानिलेन शिशिरेण हि वीज्यमाना
 बालारुणस्य किरणैः परियुम्भूयमाना ।
 वाणी पतत्रिनिचयैरपि गीयमाना
 ओलाविहारमयते वृद्धये कवीनाम् ॥ ७ ॥

जिह्वाङ्गणेष्वनृतमेव सदा कवीनां
 नृत्यं समाकलयतीति हि ये भवन्ति
 कुर्वन्तु ते ननु निजामयिरेण जिह्वां
 जह्नुद्भवसासिलसङ्गमतः पवित्राम् ॥ ८ ॥

गीतेन मञ्जुमुरलीमुषसम्भवेन
 चित्रेण भावपरिगुम्भनभन्चुरेण ।
 माध्वीरसेन कवनेन य दीयमान-
 मानन्दसारमवगच्छति तद्रसज्ञः ॥ ९ ॥

ये केचिदर्थगुरुतामविचिन्त्य वाचां
 प्रासैकदत्तधिषणाः कवयो विप्रन्ति ।
 तेषां कृती रसिकरञ्जकतां न याति
 भूषाञ्चिता विवसना हरिषेक्षणेव ॥ १० ॥

स्थात्सन्ततं कवयितुर्यदि सिष्यमाना
 वाणी रसैरघरितामरलोकापानैः ।
 प्रासैर्विनापि वृद्धयङ्गमतामुपैति
 नारोपितं गुणमभीत्सति रम्यता हि ॥ ११ ॥

आराममन्दमरुताभिगतश्च सौधः
 पूर्वोर्न शीतरुचिना रुचिरा त्रियामा ।
 माधुर्यगर्भकविता रसिका य कान्ता
 येषां भवन्ति पुरुषा ननु ते हि धन्याः ॥ १२ ॥

ये केचिदत्र कवयः शतशः पदानां
 विच्छेदनेन परितोषमवाप्नुवन्ति ।
 अते सरस्वति सरोरुडकीमलानि
 कृन्तन्ति निष्करुणामेव तवाङ्गकानि ॥ १३ ॥

का त्वं मृगाक्षि, वयसामधिदेवताहं

मातश्चिराय रुदती ननु कुत्र यासि ।
भोज्रादिमाश्रयलयात् द्विवमुत्पतामि
मामैवमम्ब, कथमत्र छि मादृशानाम् ॥ १४ ॥

आलेन भारति मया मितदृष्टिनापि
पादाभ्युज्जे तव मद्य समर्पितेषा ।
कारुण्यवारिनिधिवीचिभिराडता ते
शुयाञ्चिरं जगति मे कविकण्ठभूषा ॥ १५ ॥

॥ इति कृष्णकविविरचितं कविकण्ठाभरणं समाप्तम् ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
kavikaNThAbharaNam by Shrikrishnakavi
pdf was typeset on August 30, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

